

Carles Santos obre les jornades sobre tradició i modernitat

► Carlos Santos inaugurava ahir, davant d'una quarantena de professionals, les jornades sobre tradició i modernitat. «Quan parlaven d'artista convidat jo em pensava que em convidaven a veure espectacles, però em fan treballar molt», deixava anar l'artista en la seva intervenció. Fins avui hi participaran personalitats del món cultural de nord i sud de la Mediterrània.

La llotja, amb un degoteig constant de professionals

► Des de les 10 del matí, professionals (fossin programadors o periodistes) ja anaven passant per la llotja per acreditar-se i recollir les seves entrades. Enguany, s'ha canviat d'emplaçament i és a la plaça Porxada, en un punt més cèntric de la ciutat. A la tarda, l'assistència a la vela va augmentar, tot i que la s'espera que avui desembarquin la majoria de professionals.

Entrevista Mirna Vilasís

CANTANT

«Descobrir la poesia d'autores com Marçal i Abelló ha estat un regal»

TONI MATA I RIU | MANRESA

■ Sempre vinculada a grups com Tralla, la Cobleta de la Selva i Samfaina de colors, Mirna Vilasís (Sabadell, 1970) afronta des de fa uns mesos un nou projecte en solitari. Avui, a 2/4 de 6 de la tarda, a l'Envelat del pati del Casino, mostrarà els temes del seu primer disc, *Mirna*, acompanyada de Pau Figueres (guitarres), Joan Aguiar Juantxe (violí i mandola), Pere Olivé (percussions), Perepau Jiménez (acordió diatònic) i Marcel Casellas (contrabaix).

► Com prova la nova aventura?

■ M'hi trobo molt a gust, tot i que enyoro una miqueta no tenir el Xavi Múrcia a l'escenari. Però ell és peça fonamental del projecte perquè és l'autor de la música. Jo estava acostumada a ser el cinquanta per cent, i ara sóc el cent per cent. Això m'obliga a mullar-me més.

► El seu primer disc, que presentarà a la fira, també té el nom de *Mirna*. Ha abandonat la resta de projectes artístics?

■ No, en absolut. Amb Samfaina de colors, amb el Xavi, estem molt actius, tenim unes dues-centes actuacions l'any. El circuit de la música per als nens no té transcendència mediàtica, però està molt ben muntat.

► Per a la *Mirna* en solitari hi ha tant mercat?

■ No, és clar que no. És radicalment diferent. Tot i que amb Samfaina ja he cantat poemes. Però ara me la jugo més, m'arrisco més. Parlo de coses properes, d'allò que ocupa el meu pensament...

► El disc està basat en la musicació de poemes catalans. No s'atreveix a fer les seves pròpies composicions literàries?

■ Per a mi, trobar Maria Mercè Marçal és un regal, una poeta amb qui connecto molt, parla de coses que jo també sento. Montserrat Abelló també m'agrada molt. Després d'escollir prop de mig centenar de poemes, en vaig seleccionar setze i els vam musicar. Al final, el disc havia d'incloure dotze temes, cap de l'Abelló. Però un dia, veient

Mirna presenta avui a la fira de Manresa el seu primer disc en solitari

els Premis Nacionals de Cultura per la televisió, em va emocionar la força amb què parlava aquella dona de noranta anys, i em va seduir. Llavors em va entrar pressa per musicar-la i la vaig fer entrar al disc.

► Ho sap ella?

■ Sí, he tingut l'ocasió de conèixer-la, d'estar un parell de cops a casa seva. En un homenatge que li van fer a Girona, la vaig fer pujar a l'escenari i li vaig cantar a ella. Em va enamorar com a poeta i com a persona. D'ella i de Marçal he llegit i rellegit tot el que he trobat.

► I se sent cohibida per escriure els seus propis versos?

■ He tingut la sorpresa, en els concerts, que la gent que m'ha vingut a veure m'ha parlat de les meves lletres, les que he escrit jo. No escric, ni de lluny, tan bé com els poemes que canto, però potser les meves paraules arriben a la gent. Això m'anima a continuar escrivint.

► També canta un poema d'una escriptora de Casserres, Hermínia Mas. Què l'ha captivat de la seva poesia?

■ És una autora que es coneix sobretot pels contes per a nens. Però també té una poesia molt in-

teressant, que no parla de mi ni del que sóc però sí que és el retrat d'una generació de dones que van ser incapaces de viure en primer persona, mares abocades a educar els fills... Això em permet afegir al poema que canto una reflexió pròpia sobre qui sóc jo, sobre l'alliberament de la dona.

► Encara no té els 40 però la seva trajectòria atresora un bagatge considerable. Què veu si mira enrere?

■ Hi ha un llarg camí recorregut. Vam muntar Samfaina quan jo tenia 18 anys. Havia estat cinc anys al Conservatori, vaig arribar a fer algun paper solista en el camp de la música clàssica. Però llavors vaig decidir-me per altres gèneres.

► La seva padrina és Mirna Lacambra, fundadora dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Ja li ha donat que no agafés el seu camí?

■ He, he, he... primer no gaire, però ara ja sí.

► Què n'espera, de la fira?

■ És un marc ideal per a la meua música, amb una base cent per cent mediterrània. Defensaré el meu disc en una actuació que tindrà una durada d'una hora.

Entrevista Elena Ledda

CANTANT

«Canto en sard perquè és la meua llengua, no pas un avantatge o un problema»

TONI MATA I RIU | MANRESA

Elena Ledda (Selargius, Sardenya, 1959) actuarà avui a les 9 del vespre a la Sala Gran del teatre Kursaal, en un dels grans concerts de la presentació de la Mediterrània.

► Quina és la realitat de la música mediterrània a Sardenya?

■ Hi ha molt bons músics, i molts s'ocupen de la música sarda, amb bons resultats i gran resposta del públic. La regió de Sardenya és una regió amb un estatut especial, i per això atén molt el seu propi patrimoni cultural... però no n'hi ha prou contra la violència de la globalització.

► Quin repertori ens oferirà en la fira Mediterrània?

■ Portaré un espectacle que repassa diversos temes dels treballs discogràfics *Maremannu*, *Amargura* i *Rosa Resolza*, proposo un recorregut sonor que travessa la tradició i la modernitat.

► Quins músics i quina formació instrumental l'acompanyaran?

■ A l'escenari amb mi hi serà la formació imprescindible, integrada per Mauro Palmas (mandola), des de sempre company dels meus viatges, Silvano Lobina (baix), Simonetta Soro (veu), Marcello Peghin (guitarra) i Andrea Ruggeri (bateria).

► En el seu treball amb la música tradicional, quin espai li concedeix a allò contemporani?

■ Jo estimo la tradició i la respecte. Però sóc una dona d'aquest temps, una cantant popular. Vull cantar al meu poble d'ahir, però sobretot al d'avui. Amb la música i la literatura es pot conèixer millor la nostra terra i la nostra cultura, però també visc la contemporaneïtat amb gran normalitat.

► Vostè canta en llengua sarda: quins avantatges i quins inconvenients li causa això?

■ Cap avantatge i cap inconvenient. Canto en sard perquè és la meua llengua.

► Sovint, des de les esferes política i cultural es parla molt del

La cantant sarda Elena Ledda

Mediterrani com un espai per a l'intercanvi i la pau. Malgrat això, no descobrim res de nou si diem que aquest és un territori ampli amb realitats polítiques, socials i culturals amb profundes diferències entre elles i amb no pocs conflictes. En els seus viatges i col·laboracions amb altres artistes, què s'ha trobat?

■ Malgrat totes les llegendes sobre el món dels artistes, si tinguéssim la possibilitat de decidir, molts dels problemes no existirien. El llenguatge de l'art és universal, no coneix barreres ni fronteres.

► Vostè és una cantant internacionalment reconeguda pel seu treball en el camp de les músiques del món. Té intenció d'endinsar-se en altres territoris o de tornar a la música clàssica per la seva veu de soprano?

■ No, no ho crec adequat. Jo vaig fer la meua tria artística i de vida fa molts anys, quan vaig acabar els estudis clàssics al conservatori. La vida i la música popular, amb breus incursions extemporànies a la música medieval, del renaixement i barroca.

► En aquesta edició de la fira, un dels temes principals és la veu femenina, amb la presència a Manresa de cantants que tenen els seus propis projectes. Creu que hi ha una especificitat femenina en la cançó mediterrània?

■ Absolutament sí, la Mediterrània és dona! Provinc d'una cultura matriarcal, no puc pensar altrament.